

РЕШЕНИЕ

№ 3213

гр. София, 24.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 22.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **13708** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за чужденците в Република България.

Образувано е по жалба от адвокат С. Ш., като пълномощник на М. С. М. И. – гражданин на П., против Заповед, рег. № 5364з-2222/12.11.2019 г. на директора на Дирекция „Миграция“ - МВР, с която, на основание чл. 44, ал. 8 ЗЧРБ е продължен срокът на принудително настаняване на чужденец в СДВНЧ, до отпадане на пречките и създаване организация за изпълнение на наложената спрямо лицето ПАМ „връщане до страната на произход“.

Жалбоподателят не се явява и не е представляван от адвоката, който с писмена молба от 22.06.2020 г. (л. 88 от делото) е заявил, че: няма възможност да се яви в съдебното заседание; поддържа жалбата и не представя доказателства; противопоставя се на искането на ответната страна, за присъждане на разноски; желае срок за писмени бележки.

Ответникът не е представляван. Упълномощен юрисконсулт, с представена на 18.06.2020 г. писмена защита: оспорва жалбата, излагайки доводи по същество, за правилност и законосъобразност на оспорената заповед; претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД приема по същество следното.

В административната преписка са налице данни за това, че: гражданинът на П. М. С. М. И. е бил настанен в СДВНЧ – Любимец на 13.11.2018 г., със Заповед №

272з-2838/13.11.2018 г. на началник Група „Миграция“, при Областна дирекция на МВР- Х., като мярка за обезпечаване изпълнението на Заповед № 272з-2837/13.11.2018 г., с която е наложена ПАМ „връщане до страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“; със Заповед, рег. № 5364з-927/08.05.2019 г. директорът на Дирекция „Миграция“ – МВР е продължил срока на настаняване със шест месеца, считано от 13.05.2019 г.; с процесната Заповед, рег. № 5364з-2222/12.11.2019 г. директорът на Дирекция „Миграция“ – МВР е продължил настаняването, считано от 13.11.2019 г., „но не по – късно от 12.05.2020 г., като се позовал на Предложение, рег. № 5364з-21002/12.11.2019 г. от началника на Отдел „ПНМ-ДМ“. Така, общият срок, през който чужденецът М. С. М. И. е пребивавал в СДВНЧ, считано от 13.11.2018 г., до 12.05.2020 г. е 18 (осемнадесет месеца).

Съдът преценява жалбата като процесуално допустима за разглеждане, но неоснователна.

Настаняването на М. С. М. И. в СДВНЧ е последица от наложена по отношение на него ПАМ „връщане до страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“, наложена със Заповед № 272з-2837/13.11.2018 г. С други думи – настанен е на основание чл. 44, ал. 6, изр. първо ЗЧРБ. Според ал. 8, изр. трето на чл. 44 ЗЧРБ директорът на Дирекция „Миграция“ – МВР е оправомощен да издаде заповед за продължаване на принудителното настаняване в специалния дом за срок не по-дълъг от допълнителни 12 месеца, по изключение, когато лицето отказва да съдейства на компетентните органи или има забавяне при получаване на необходимите документи за връщане или експулсиране към датата на изтичане на разрешените срок на принудителното настаняване по ал. 6. Съдът приема, предвид описаните по – горе периоди, през които жалбоподателят е пребивавал в СДВНЧ, че максимално допустимият срок, съгласно чл. 44, ал. 8, изр. първо и изр. трето ЗЧРБ 18 (осемнадесет) месечен срок е изтекъл на 12.05.2020 г. – датата, определена като крайна дата на настаняване, с процесната Заповед, рег. № 5364з-2222/12.11.2019 г. Изложените по – горе, неопровергани от жалбоподателя факти и доказателствата, представени от страна на ответника установяват, че: чужденецът отказва да се завърне доброволно в страната на произход, а предвид обстоятелството, че не разполага с парични средства и с паспорт, както и че съществува опасност да се укрие, правилно е преценено, че не са на лице основанията по чл. 44, ал. 5 ЗЧРБ. От друга страна ответникът установява и доказва да е положил усилия, чрез Посолството на Ислямска република П., за установяване самоличността на чужденеца и за издаване на временни документи за самоличност, с оглед връщане до страната на произход. Съдът приема в тази връзка, че: до настоящия момент ответникът е положил усилия за привеждане в изпълнение на ПАМ, което е било препятствано от причини извън неговата воля, предвид отказът от страна на чужденеца да съдейства за снабдяване с нужните за извеждането му документи. Тези данни налагат извода за наличие на очертаните в ал. 8, изр. трето на чл. 44 ЗЧРБ материалноправни основания, директорът на Дирекция „Миграция“ да продължи принудителното настаняване в СДВНЧ, за максимално допустимия срок от 18 месеца.

В заключение: оспорената Заповед, рег. № 5364з-2222/12.11.2019 г. е: постановена от компетентен административен орган; съответства на изискванията за форма и е съобразена с коментираните по – горе материалноправни условия за продължаване принудителното настаняване на М. С. М. И. – гражданин на П., в СДВНЧ. Жалбата,

като неоснователна подлежи на отхвърляне. Подателят на жалбата дължи да заплати на ответника претендираното юрисконсултско възнаграждение, което, на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 144 АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ следва да бъде определено на 100 лева и за неприсъждането на което, не съществува правно основание.

Водим от горното и на основание чл. 44, ал. 8, вр. чл. 46а, ал. 1 и ал. 2 ЗЧРБ, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от М. С. М. И. – гражданин на П., против Заповед, рег. № 5364з-2222/12.11.2019 г. на директора на Дирекция „Миграция“-МВР.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: